

Universitätsbibliothek Paderborn

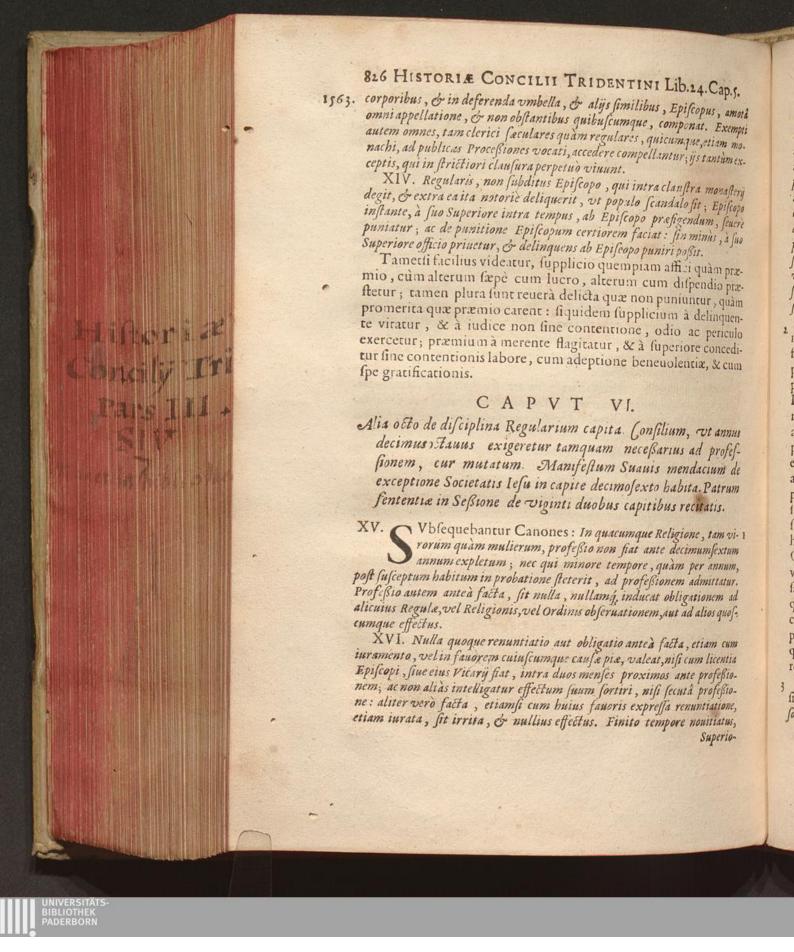
Vera Concilii Tridentini Historia

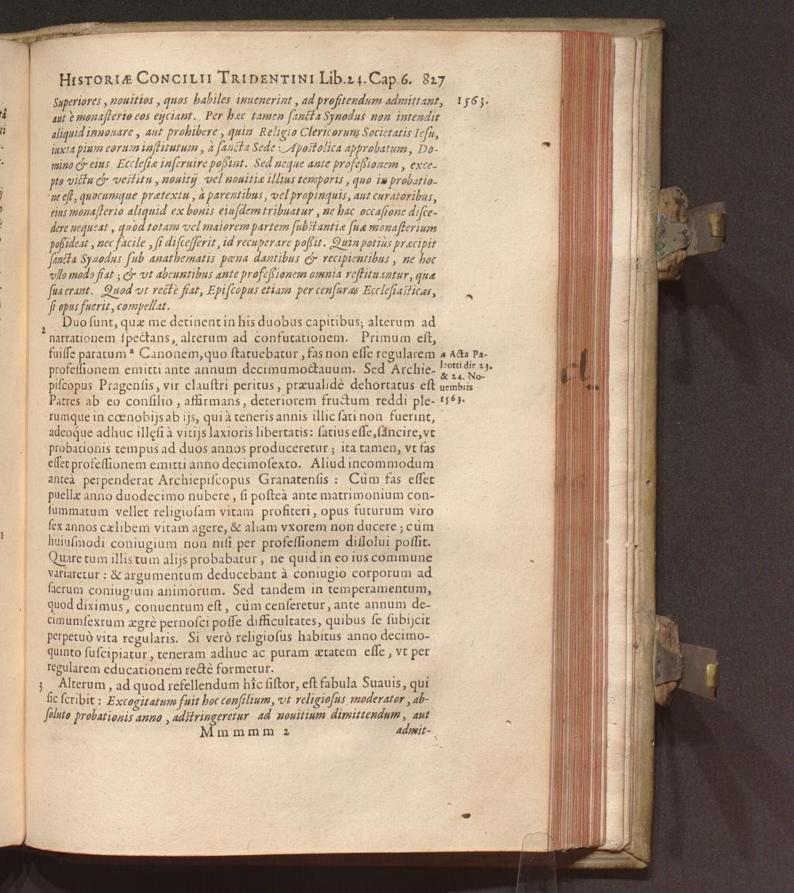
Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

Pallavicino, Sforza Antverpiae, 1670

Capvt VI. Alia octo de disciplina Regularium capita. Consilium, vt annus decimusoctauus exigeretur tamquam neceßarius ad professionem, cur mutatum. Manifestum Suauis mendacium de exceptione ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11718

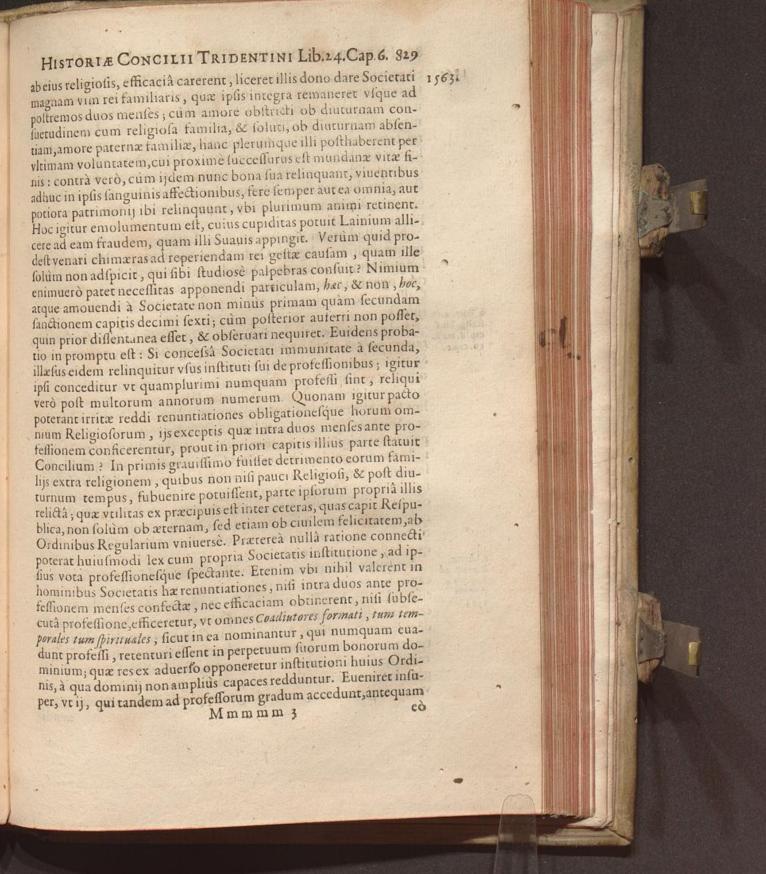

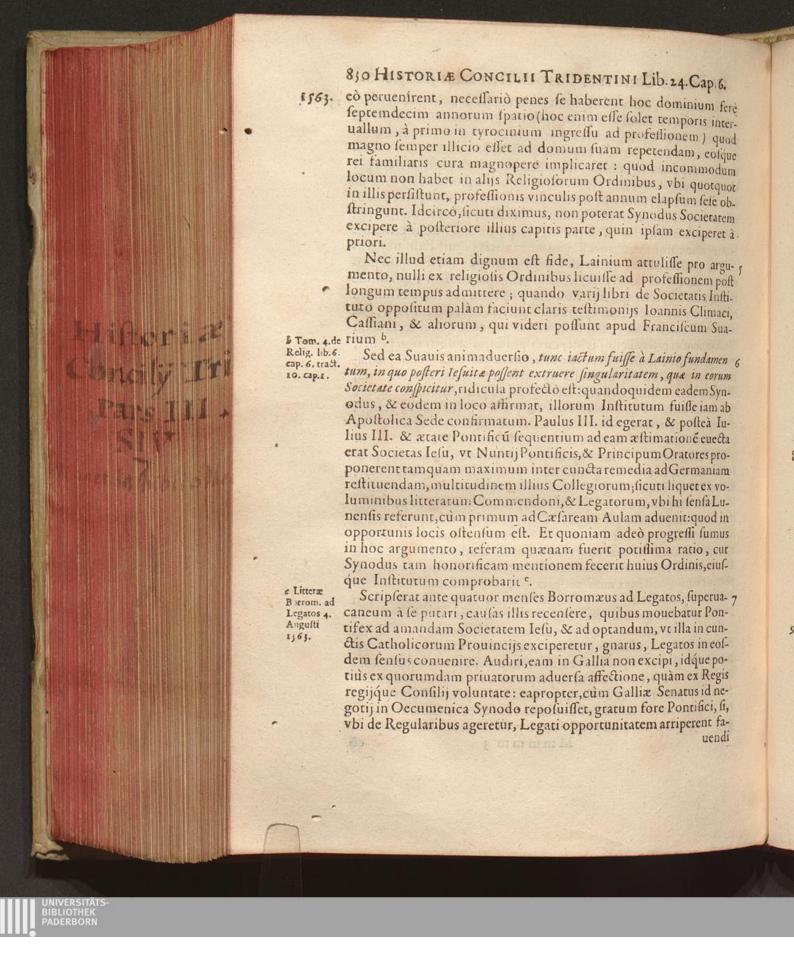

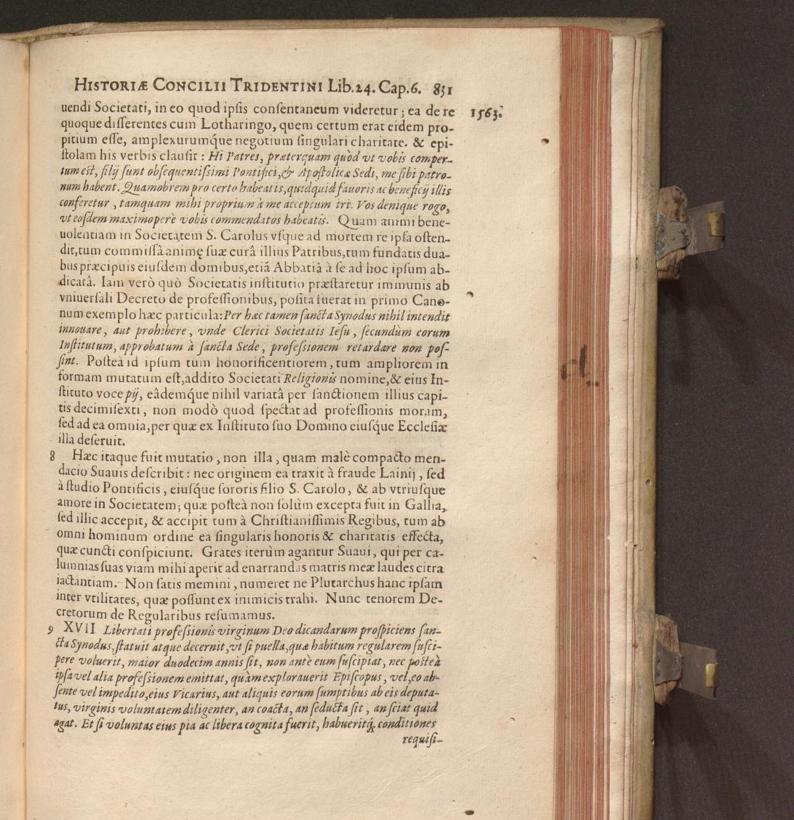
828 HISTORIÆ CONCILII TRIDENTINI Lib. 24. Cap. 6.

admittendum ad professionem, idíz additum est capiti decimosexto tamquam in loco congruente. Lainius Prases generalis decretum tamquam necessarium summopere commendauit; sed petit, vt sua Societas exciperetur, causatus, aliam esse huius conditionem à ceteris Regularium Ordinibus in illis & vetußima consuetudine, & Sedis Apostolica comprobatione locum esse professioni tacita, qua in ipsorum Societate prohibetur. Offensionis cau-Sam, quod populus alios cernat in saculari veste, postquam din religiosam gefferint, hic ceffare, proptered quod habitus Iefuitarum à faculari nondistinguitur. Obtineri quoque à sua Societate confirmationem Sedis Aposto-lica, vt liceat Superiori ad professionem post longum tempus admittere, quod nulli ex Regularibus vmquam concessum est. Cuncti in eius gratiam assenserunt exceptioni; in qua dictanda Lainius contendit, regulas latini sermonis poscere, vt numero plurali diceretur: Per hac autem sancta Synodus non intendit aliquid mutare in Iesuitarum instituto, &c. Et animaduersum non est, illum loquendi modum referri posse tum ad facultatem admittendi aut dimittendi nouitios post annum, tum ad ca omnia que capitedecimosexto continentur; & etiam referri posse ad omnia, sexdecim illis capitibus contenta. Sed Lainius nauiter v sus est modică aliorum attentione, iecitque fundamentum, in quo Iesuita posteri extruere possent eam singulari-

tatem, que in corum Societate conspicitur. Víque adeò intemperantia vituperandi, vituperatorem ipsum, non modò vituperatione, sed irrisione dignum reddit! Quonam vmquam tempore Societas Iefu, huius exceptionis titulo, arrogauit fibi ius non subiacendi sanctionibus quindecim Canonum præcedentium? Si forte id in animum homini cuipiam inciderit, fine dubio numquam comperietur, fuisse ab ea reuocatum in controuersiam, aut tentatum. Quod autem spectat ad caput decimumfextum, in iudicium crim i tofum vocemus, & infamia puniamus, fi mereatur, palmarem fraudem, per quam Lainius à Suaui describitur deceptor Synodi, dum vi particulæ bæc, numero plurium expressa, familiam suam subduxit non solum sanctioni proxime pracedentium verborum, sed omnium plane antecedentium: & quò rectius acta causæ conficiantur, expendamus quæso, quænamilla fint, quæ capite illo decimofexto continentur. Ea funt: Nulla obligatio aut renuntiatio ante professionem facta valeat, missiat intra pottremos duos menses, & cum Episcopi licentia; & effectumilla non sortiantur, nisi professione subsecutà. Hoc igitur fuitid, quod ex dicto Suauis Lainium impulit ad Concilium decipiendum. Ingens profectò emolumentum ex eo lucratur Societas, quòd in ipla id locum non habeat! Si huiusmodi renuntiationes, priùs sirmatæ

8;2 HISTORIÆ CONCILII TRIDENTINI Lib. 24. Cap. 6.

1563. requisitas iuxtamonasterij illius & Ordinis regulam, nec non monasterium fuerit idoneum, libere ei profiteri liceat : cuius professionis tempus ne Episcopus ignoret, teneatur Prafecta monasterio eum ante mensem certiorem facere. quod si Prafecta certiorem Episcopum non fecerit, quamdiu Episco-

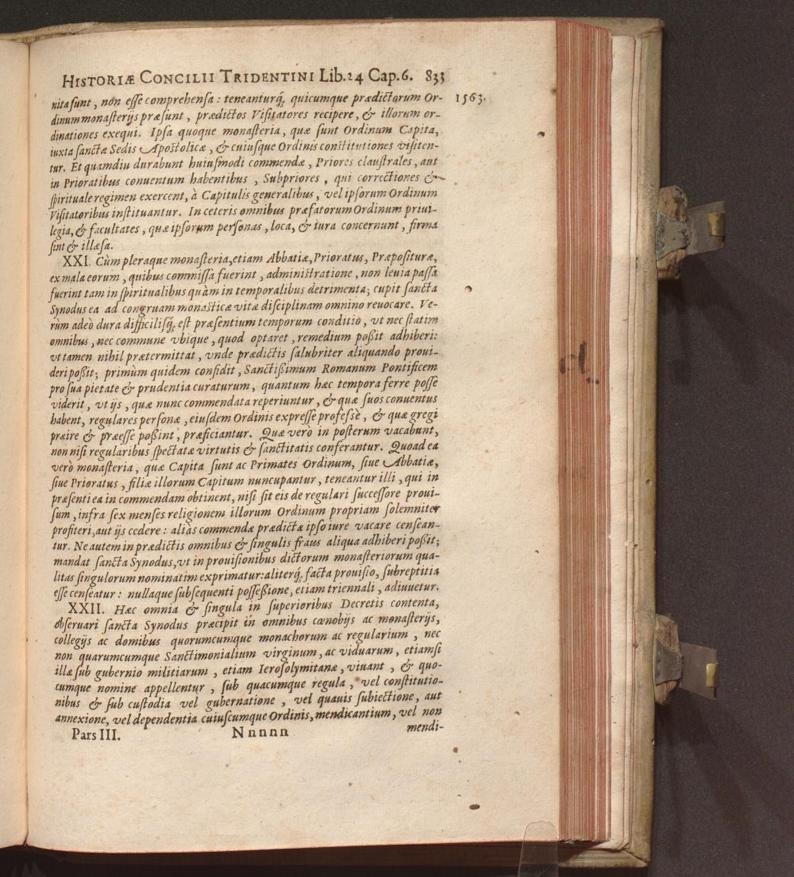
po videbitur, ab officio suspensa sit.

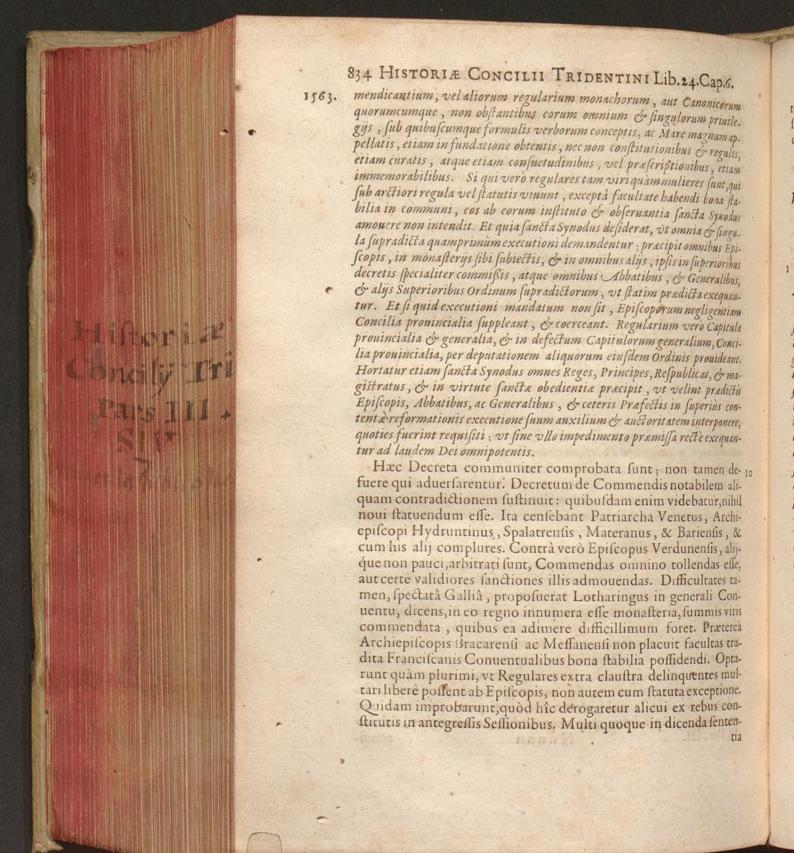
XVIII. Anathemati sancta Synodus subijeit omnes & singulas personas, cuiuscumque qualitatis vel conditionis fuerint, tam Clericos quam laicos, saculares vel regulares, at que etiam qualibet dignitate fungentes, si quomodocumque coegerint aliquam virginem, vel viduam, aut aliam quamcumque mulierem inuitam, prieterquam in casibus in iure expressis, ad ingrediendum monasterium, vel ad suscipiendum habitum cuiuscumque religionis, vel ad emittendam professionem; quig, consilium, auxilium, vel fauorem dederint, quig, scientes, eam non sponte ingredi monasterium, aut habitum suscipere, aut professionem emittere, quoquo modo eidem actui vel prasentiam, vel consensum, vel auctoritatem interposuerint. Simili quoque anathemati subijcit eos, qui sanctam virginum, vel aliarum mulierum voluntatem veli accipiendi, vel voti emittendi, quoquo modo sine iusta causa impedierint. Eaque omnia, & singula, que ante professionem, velin ipsa professione fieri oportet, seruentur non solum in monasterijs subicitis Eniscopo, sed & in alys quibuscumque. Ab his tamen excipiuntur mulieres, que Pænitentes, aut Conuertite appellantur, in quibus constitutiones earum

XIX. Quicumque Regularis prateridat, se per vim & metum ingressum esse religionem; aut etiam dicat, ante atatem debitam professum fuisse, aut quid simile; velité, habitum dimittere quacumque de causa, aut etiam cum habitu discedere sine licentia Superiorum; non audiatur, nisi imraquinquennium tantum à die professionis; & tunc non aliter, nisi causas, quas pratenderit, deduxerit coram Superiore suo, & Ordinario. Quod si antea habitum sponte dimiserit, nullatenus ad allegandum quamcumque causam admittatur, sed ad monasterium redire cogatur, & tamquam apostata puniatur: interim verò nullo prinilegio sue religionis innetur. Nemo etiam Regularis cuiuscumque facultatis vigore transferatur ad laxiorem religionem; nec detur licentia cuiquam Regulari occulte ferendi habitum sua

religionis.

XX. Abbates, qui sunt Ordinum capita, ac ceteri prædictorum Ordinum Superiores, Episcopis non sub ecti, quibus est in alia inferioramonasteria, Prioratusve legitima iurisdictio, cademilla sibi subdita monasteria & Prioratus, suo quisque loco atque ordine, ex officio visitent, etiamsi commendata existant. Qua cum Ordinum suorum Capitibus subsint, declarat sancta synodus in is, que alias de visitatione monasteriorum commendatorum des-

HISTORIÆ CONCILII TRIDENTINI Lib.24. Cap. 7: 835

tiaimitati sunt Granatensem, qui se maiori parti remiserat. Apta sanè ratio ad conscientiam simul ac reuerentiam illæsam seruandam, & ad suam sententiam dedecoris periculo subtrahendam.

CAPVT VII.

Viginti & vnum Decreta de generali emendatione. Patrum de ipsis iudicia, & eius dem Sessionis prorogatio in diem posterum.

Piscopus operatus Sacris, legit continenter post Decreta de Regularium disciplina, Decreta de vniuersali emendatione,

quæ vnum supra viginti fuere. 1. Optandum est, vt y qui Episcopale ministerium suscipiunt, qua sua sint partes agnoscant; ac se non ad propria commoda, non ad divitias aut luxum, sed ad labores & solicitudines pro Dei gloria vocatos esse intelligant. Nec enim dubitandum est, & fideles reliquos ad religionem innocentiamý, facilius inflammandos, si Prapositos suos viderint non ea qua mundi sunt, sed animarum salutem, ac calestem patriam cogitantes. Hac cum ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam pracipua esse sancta Synodus animaduertat; admonet Episcopos omnes, vi secum ea sape meditantes, factis etiamipsis, ac vita actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam pradicandigenus, se muneri suo conformes ostendant: in primis verò itamores suos omnes componant, vt reliqui ab eis frugalitatis, modestia, continentia, ac, que nos tantopere commendat Deo, sancte humilitatis exempla petere possint. Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio Carthaginensi, non solum iubet, vt Episcopi modesta supellectili & mensa ac frugali victu contenti sint ; verum ettam in reliquo vita genere, ac tota eius domo caucant, ne quid appareat quod à sancto hoc instituto sit alienum; quodé, non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum præ se ferat. Omnino verò eis interdicit, ne ex redditibus Ecclesia consanguineos familiare sue suo augere studeant : cum & Apostolorum Canones prohibeant , ne res Ecclesiasticas, qua Dei sunt, consanguineis donent; sed, si pauperes sint, ys vt pauperibus distribuant; eas autem non distrahant nec dissipent illorum causa: immo, quam maxime potest, eos sancta Synodus monet, vt omnem humanum hunc erga fratres, nepotes propinquos garnis affectum, vnde multorum malorum in Ecclesia seminarium extat, penitus deponant. Que verò de Episcopis dicta sunt, eadem non solum in quibuscumque beneficia Ecclesiastica, tam sacularia quam regularia obtinentibus, pro gradus sui conditione observari, sed & ad sancta Romana Ecclesia Cardinales Nnnnn 2